

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio X. Quando, & à quando Septem viri Electores sint Instituti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

nec Imperator fuit, dictus *Ignavus*. Atque tres illi ut à Principibus electi fuerint ad regnum, non tamen à Pontifice uncti fuerunt, aut coronati ad Imperium: ut non fuerint Imperatores, nisi fortè designati.

III. OTTO I. Henrici Aucupis filius coronatur Imperator à Ioannæ XII. anno 962. Ita *Luithprandus* eius æqualis, *lib. 6. de gestis Europa, c. 6. Reghino, Marianus*, ac posteri.

I. INSTAT Illyricus. Cardinales scripserunt ad Ottonem & crearunt eum Imperatorem; non Autoritate Papæ factam translationem testantur *Naucleus & Cuspinianus*.

AT utrumque fingit Illyricus. Nam post coronatum Imper. scripserunt ad eum duo Cardinales alia de causa: Et *Cuspin.* in vita Ottonis ait, *Otto Imperium ab agnatione Caroli Magni ablatum, recuperavit Pontificis Maximi auctoritate*. Similiter & *Naucleus* ait.

II. INSTAT. Cardinales literis ad Ottonem accusaverunt Ioannem XII. ut eum deposuerit.

AT *Luithprandus* ait Papam ad Ottonem scripsisse, creasseque Imperatorem. Neque hic illum deposuit unquam; sed Synodo eum permisit, rogatum ut eidem adesset. Accusatum verò ea iniuste iudicavit, contemnens eius excommunicationem, tanquam Episcopi mali, ligare idcirco aut solvere impotentis.

III. INFERT Illyricus: Imperium esse à Francis ad Germanos translatum in electione *Conradi* aut *Henrici*.

AT hi tantum in Reges fuerunt electi, ac Cæsares designati, volente Papa: ita omnes historici, præter *Naucleum* novitium: Qui tamen Ottonem I. à Pa-

pa coronatum agnoscit Imperatorem.

IV. INFERT Illyricus, Imperium Roman. à Francis ad Saxones transisse voluntaria cessione Regum Gallicorum.

AT solus id dixit, & finxit; & historicis, quos citat, affinxit. Adeo verum est contrarium, Gallos inter & Francos utrosque Occid. & Orient. magnam de Imperio fuisse concertationem.

QVÆST. X.

Quando, & à quo Septem viri Electores sint Instituti?

I. ELECTORES VII. sunt ante Gregorium X. Papam, & Fredericum II. Imp. designati. 1. Sic restatur *Martinus Polonus*, *Innocentij IV. Pœnitentiarius*, qui vixit ante obitum *Frederici II.* teste *Onuphrio*. Sic & *S. Thom. Aquinas*, qui vixit ante *Fredericum II.* & obiit ante *Conc. Lugdunense*, ann. 1274. Sic & *B. Augustinus Triumphus*; qui obiit anno 1328. vixit annis 85. & egit annum septimum, quo obiit *Fredericus II.* anno 1250. Sic & *Henricus Hostien. Cardin.* qui floruit anno 1240 ante obitum *Frederici II.* annis 10. ante *Conc. Lugdun.* annis 34. celebratum à *Gregorio X.* &c.

Ergo errat *Auentinus I. 5. Annaliù Boiorum* dicens: *Ego illos post fata Frederici II. institutos, & à Gregorio X. confirmatos compertum habeo*. Errat *Onuphrius lib. de Comitibus* secutus *Auentinum*: Qui fingunt eam Institutionem in *Conc. Lugdun.* factam. Argumenta eorum duo grauia resoluit *Bellarmin. lib. 3. de Translat. Imp. c. 2.* Quæ tamen, cum Institutionem eam à Papa factam profiteantur; nostræ causæ proficiunt, officium nihil.

II. Se-

II. Septemviri sunt instituti à Gregorio Papa V. Non ab Ottone III. Imperatore, vt fingit Illyricus: Ita historici plurimi, post Innocentium III. omni exceptione maiore, vt fatetur Illyricus. Carolus Magnus instituit, vt electio Imperatoris esset penes certos Principes; sic tamen, vt Imperium maneret suis posteris hæreditarium: At Gregorius V. tempore Ottonis III. exclusa hæreditaria successione, instituit Septemviralem Electionem. Id quod contra se fatetur Illyricus *Cent. 10. c. 10. col. 546.* Sic & Concilium Viennens. in Clementina: & Electorum instrumentum ad Nicolaum Papam III. Vana igitur sunt mendacia Illyriciana apud *Bellarmin. l. 3. c. 4.*

QVÆST. XI.

An Imperator, Rex, & Princeps quilibet secularis habeat summum Ius Ecclesiasticum in suo Principatu?

CVm triplex sit Potestas Ecclesiastica: 1. *Ordinis*, ad Sacramenta conficienda & ministranda. 2. *Iurisdictionis interioris*, ad regendos Fideles in foro conscientiae, ligando, soluendo. 3. *Iurisdictionis exterioris*, in conuocandis synodis, ac regendis; condendo leges, audiendo causas, conferendo beneficia, cõstituendo Ministros Ecclesie, excommunicando delinquentes, definiendo fidei quaestiones: Duae priores non pertinere ad sæculares certum est: tertia controuertitur ab Luthero-Caluinistis. Hic status est. Vide tamen etiam mea

Luthero-Caluinistica parte 2. quaestione 42. & 44.

LVThERANI & CALVINIANI communiter in *Cursu Theologico Scharpii, sect. 43. q. 3.* Ita decidunt: 1. Bellarminus concludit, Reges habere primum locum inter Christianos: at Ecclesiasticis esse inferiores. 2. Alij volunt, Magistratum debere Rempubl. tantum ciuilitate curare. 3. Alij, debere quaestiones Fidei definire, Ministros ponere, & deponere. 4. Nos errare omnes asserimus, & dicimus; Magistratum curam Religionis incumbere: quia huius Custos & Defensor est. SVADET nouem argumentulis, prorsus puerilibus. Liqueat insipienti, referre piget: patebuntq; è subiectis.

AUTOR, ex *Becani Manuale l. 5. c. 19.* Magistratus quicumque politicus non habet Ecclesiasticam Potestatem Iurisdictionis exterioris vlllo Iure: 1. *Naturali*: 2. *Diuino Veteri*; 3. *aut Nouo*; 4. *Ciuili seu Canonico*; 5. *Consensu Doctorum*; 6. *Titulo praescriptionis*. 7. *Nec secundum principia Luthero-Caluiniana.* Ibis per singula.

I. NON IVRE NATVRALI.

Quia ex natura rei in se distincta sunt Temporaria ab Aeternis; Terrestria ab Cœlestibus; Corporalia à Spiritualibus; Inferiora à Superioribus; Status Politicus ab Ecclesiastico; Vnde & distincta tribunalia esse necesse est, distinctosque Rectores; & non necesse, vt qui vni præest, præsit & alteri. Sed duplici Potestati, scilicet Politicæ, & Ecclesiasticæ, Finis est item duplex, itemque Media diuersa; Causæ etiam Efficientes Statuum, ac Dignitatum; adeo, vt inter ea esse nulla possit